

ORCHIDEJ

Přistála mu na tváři dlaň – její,
upad do hodně velkých rozpaků,
velkých jak Letenská pláň – skoro,
zrudnul na pole vlčích máků.

Přemejšlí, jak se zachová – neví,
oplatit jí může rovným dílem,
uvažuje, že se schová – někde,
a přestane být jejím cílem.

Přistála mu na tváři dlaň – jemně,
teď mu tvář pohladí celou
a vytáhne silnější zbraň – jakou?
Že se cejtí osamělou.

Fakt na něj byla milá – hodně,
pak s ním i vystoupila z tramvaje,
na přechodu zastavila – a on?
On přešel na červenou, prostě šel do háje.

- - -

Voněla jak orchidej,
spalovala na oheň,
když nemůžeš, tak přidej,
přidej, zapomeň.

- - -